

השבת ^{Le} רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוֹמָן** לזכות לכל הישועות

סיפור

(מספר ספורי מעשיות - שיחות שאחרי)

מעשה אחד הלך מאביו, והיה במדינות אחרות ימים רבים אצל אחרים.

ולזמן בא לאביו, והתפאר בעצמו שלמד שם אמנות גדול: לעשות מנורה התלויה [שקורין הענג לייכטער] וצוה להתאסף כל בעלי אמנות הזה, והוא יראה להם חכמתו בזה האמנות.

וכן עשה אביו, וקבץ כל הבעלי אמנות הזאת לראות גדולת הבן, מה שפעל בכל הימים האלו שהיה ביד אחרים.

והבן הוציא מנורה אחת שעשה, והיתה מגונה מאד בעיני כולם ואביו הלך אצלם, ובקש מאתם שיגלו לו האמת והכרחו להודיע לו האמת שהיא מגונה מאד; והבן התפאר: **הלא ראיתם חכמת אמנותי!**

והודיע לו אביו שלא נראה יפה בעיני כולם; השיב לו הבן: **אדרבא! בזה הראיתי גדולתי, כי הראיתי לכולם חסרונם כי בזאת המנורה נמצאים החסרונות של כל אחד מהבעלי אמנות הנמצאים כאן!**

הלא תראה שאצל זה, מגונה חתיכה זו, אבל חתיכה אחרת יפה אצלו מאד ואצל אחר להפך אדרבא, זאת החתיכה שהיא מגונה אצל חברו היא יפה ונפלאה בעיניי, רק זאת החתיכה מגונה וכן אצל כולם: מה שרע בעיני זה - היא יפה בעיני חברו, וכן להפך ועשיתי מנורה זאת מחסרונות לבדם, להראות לכולם שאין להם שלמות, ויש לכל אחד חסרון; כי מה שיפה בעיניי - הוא חסרון בעיני חברו, אבל באמת אני יכול לעשות כתיקונו.

אם היו יודעים כל החסרונות והנמנעים של הדבר, היו יודעים מהות הדבר, אף שלא ראו אותו מעולם

גדולים מעשי השם אין אדם דומה לחברו, וכל הצורות היו באדם הראשון. היינו, בתיבת אדם לבד, היו נכללן כל הצורות הללו, וכן בשאר דברים כל המאורות היו נכללן בתיבת אור לבד, וכן כולם, היינו כל מעשה בראשית,

פוגעין בו ואין מצווין ומורין בפירושו. רק מי שרוצה לקנאות קנאת ה' צבאות יבא ויזכה וכו'. וזה בחינת צדקה של בעלי צדקה האמתיים שאינם נותנים בשביל כבוד ותפארת או מחמת טבעם רק נותנים בשביל השם יתברך.

והעיקר להחזיק עוסקים בתורה כשרים, אנשי אמת. וצריכים ליתן צדקה יותר מכחם, באופן שיבנו איזה בנין דקדושה שיהיה לו קיום לעולם, וכמו שפירש רש"י על פסוק (קהלת ה'): **אוהב כסף לא ישבע כסף** וכו' ומי אוהב בהמון לא תבואה גם זה הבל, ופירש רש"י שאפילו אם עושה מצוות, אם אינו עושה מצוה שיהיה לה קיום כגון בנין בית הכנסת או ספר תורה וכו'.

וכמו שמצינו כמה פעמים בכמה עיירות שהיה חסר להם צרכי רבים כגון בית

המדרש או מקוה, והיה קשה לקבץ מההמון, וקפץ אחר ועשה משלו צדקתו עומדת לעד.

או אפילו שאינו עושה משלו רק שהוא מתעורר מעצמו לעסוק בזה לנגוש כל אחד ולסבול הרבה בזיונות ושפיכות דמים מכל אחד וטורח העסק והבנין וכו' והוא מקבל על עצמו כל זה בשביל המצוה הקיימת לעד שזהו גדול מאד כי גדול המעשה יותר מן העושה כמו שאמרנו רז"ל (בבא בתרא ט'). ובלבד שיהיה כוונתו לשם שמים לא להתייחר ולקנטר, חס ושלוש.

מכל שכן כשאדם עוסק בזכות הרבים הגדול מאד שעוסק במצוה שאין לה תובעין שהוא זכות הרבים מאד ויש לו הרבה יסורים ומניעות ובזיונות וכו' בשביל זה אבל כוונתו לשמים בשביל האמת לאמתו שכל זה הוא בחינת קנאת ה' צבאות ...

פנחס בן אלעזר ...

(מספר אוצר היראה - צדיק, כ"א)

בכל דור ודור מתעורר בחינת זוהמת בלעם ורוצה להמשיך חס ושלוש קלפת עוון פעור שבא על ידי שזנו אחר בנות מואב, שזה בחינת התפשטות החכמות חיצוניות ודעות רעות של חכמי הטבע, כמו כן שאר הדעות רעות וסברות זרות ומשבשות שהם כנגד האמת, שכל זה הוא בחינת עוון פעור עבודה זרה קיא צואה, וכל זה בא על ידי התגברות תאוות ניאוף על ידי קלפת בלעם ימח שמו.

והכנתו על ידי הצדיקי הדור האמתיים שלוחמים עדיין בכל יום בתפלתם עם בלעם הרשע, לבער ולעקור זוהמתו הרעה ודעותיו הרעים מן העולם, ועל ידי אנשי אמת החסים על נפשם ומקנאים קנאת ה' צבאות בבחינת פנחס ומוסרים נפשם ועושים עבודות קדושות מה שלא נצטוו מרובם כלל, רק שהם מתחכמים ומבינים מדעתם מהרמזים שלו, עד שעל ידי זה נתגלה אור האמת בעולם ונתבטל כל הדעות הרעות של החולקין על נקודת האמת, ועל ידי זה זוכין הכל לתשובה.

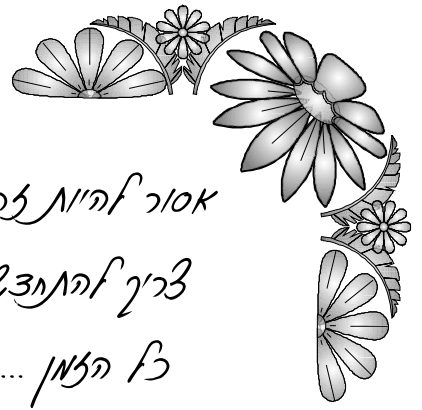
בקנאו את קנאתי ...

(לקוטי הלכות - ברכות השחר ה', צ"ד)

אפילו עכשיו, שכבר ניתנה תורה, ויש לכל אחד בחירה כפשוטו, אף על פי כן בעיני עצות, איך לזכות לקיים את דברי התורה, ובאיזה דרך צריכין לילך; אם בדרך המחקרים וכו', אם בדרך המקובלים וכו', וכן למי להתקרב וכו', בכל זה צריך האדם להבין מעצמו.

ואם יסתכל על תכליתו הנצחי, בעין האמת לאמתו, בודאי יזכה להבין באיזה דרך ילך ולמי להתקרב, בבחינת (תהלים ל"ב): **אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני וכו'.** וכמו שכתוב בהתורה כי מרחמם וכו', שיש רמזים שהם בחינת ידים שיש ביים החכמה, שמה שאין יכולים לגמור בדיבור גומרין בידיים ברמזים, בחינת **נטיתי ידי וכו'**, עיין שם.

וכל זה הוא בחינת נדר שנודר מעצמו מדעתו בשביל פרישות, שזהו בחינת **פנחס בן אלעזר** בחינת כל המקנאין קנאת ה' צבאות שמבואר בדברי רז"ל הנ"ל, שאין מורין להם בפירושו. רק אמרו בדרך כלל הבעל ארמית קנאין

אסור להיות לבן!
כדי להיות לבן
בן המון ...

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - כ')

עיקר קדושת ארץ ישראל הוא על ידי אמונת חידוש העולם, שזוכין לזה על ידי ברור המדמה. ומחמת שעיקר אחיזת המדמה הוא דייקא בארץ הגשמי הזה שהוא תכלית הגשמיות, ושם עיקר אחיזת המדמה, ועל כן נקראת **אדמה** מלשון מדמה.

וזה בחינת מעלת קדושת ארץ ישראל, שהיא קדושה כל כך עד שגשמיות הארץ שלה הוא בחינת ברור המדמה, שעל ידי זה עיקר האמונה כנייל.

וזה בחינת הטלטולין שצריכין לסבול קודם שזוכין לבוא לארץ ישראל, וגם באבותינו נאמר: **ולא נחם אלקים וכו' כי קרוב הוא**, כי בכל מקום ומקום יש בו אחיזת המדמה כפי אותו המקום, ועל ידי שהולכין דרך אלו המקומות, ופנימיות כוונתו בשביל לבוא לארץ

אחינו בית ישראל

תרמו נא, בעין יפה,
לקיום העלון שלכם,
המפיץ את תורת הגאולה
של

רבי נחמן מברסלב

ישראל, על ידי זה הוא מברר בכל מקום ומקום ניצוצי אמונה הקדושה שנפלו על ידי בלבולי המדמה שנאחז באותו המקום.

נמצא, שבכל פסיעה ופסיעה שהולך בשביל נסיעה לארץ ישראל או לשאר דברים שבקדושה, על ידי זה מברר המדמה בכל מקום שהולך שם, ועל ידי זה זוכה אחר כך לקבל בשלמות בחינת קדושת ארץ ישראל שהוא בחינת שלמות ברור המדמה ותקון האמונה הקדושה.

מכתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב רי"ז)

... מי שחפץ באמת לחוס על חיו האמתיים, צריכין לקוות ולשמור ולצפות לה' תמיד, בקיווי אחר קיווי, בלי שיעור, **כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות**, כי יש עמו יתברך כמה מיני פדות שבוודאי יפדה אותנו מכל עוונותינו, רק שצריכין לקוות ולשמור ולצפות קיווי אחר קיווי, בלי שיעור, עד ישקיף וירא ה' משמים.
צריך להחיות ימיו, בכל יום ויום, מימי

חיו כי מלא כל הארץ כבודו ומכל הטומאות והזוהמות שבעולם יכולים לשוב אל ה' אליו יתברך.

אי אפשר לקפוץ בפעם אחד אל הקדושה בשלמות כי צריך להתמין הרבה כל אחד כפי עניינו עד שיזכה לשוב לה' יתברך כראוי.

צריך להתחזק שלא יפול בדעתו בשום אופן כי כמו שהאדם צריך לעמוד בנסיון לבלי לילך אחר תאוותיו בהיתר או באיסור, חס ושלוש; כמו כן צריך להתחזק לעמוד בנסיון אם כבר נכשל במה שנכשל, חס ושלוש, לבלי יפול על ידי זה כלל, כי כל הנפילות שנופל הוא רק מעשי בעל דבר שרוצה ללכודו ברשתו, חס ושלוש, על ידי זה דייקא.

העלילות והתאוונות שהבעל דבר מוצא לכל אדם לפרוש מאחרי המקום, חס ושלוש, רבו מספר כי אין מספר ולכל אחד מוצא עלילות מיוחדות, רובם על ידי טרדת הפרנסה והממון ומניעות המונעים וכו'.

עצות

(מספר לקוטי עצות - ממון ופרנסה - ב'ג')

- על-ידי פגם הברית אין לו פרנסה (שם), סימן ז'.
- על-ידי תפלה בכח זוכה לפרנסה (שם), סימן ט'.

תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה ט')

ותזמין לנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים את פרנסותינו קודם שנצטרך להם, ברוח ולא בצמצום, בהתר ולא באיסור, בנחת ולא בצער, בכבוד ולא בבזוי, מתחת ידך הרחבה והמלאה.

ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, באפן שזוכה לעשות רצונך ולעסק בתורתך תמיד יומם ולילה.

ונזכה ברחמיך הרבים לתורה וגדלה במקום אחד.

למנוחה

עלונים: 067-587032
052-332810
דואר: ת.ד. 13271 ירושלים 91131
תרומות: חשבון דואר 89-2255-7

ואפילו העלין של האילן - אין אחד דומה לחברו וכו'. והאריך בענין זה הרבה מאד, ואמר אז שיש חכמות בזה העולם, שיכולים לחיות עם החכמות לבד, בלי שום אכילה ושתייה, והאריך אז בשיחה נפלאה ונוראה.

מידות

(מספר הא-ב - חלק שני, אמת)

- מי שאין מכניס אורחים, בזה מחזיק ידי מרעים, שלא יחזור בתשובה.
- עיר שאין בה הכנסת אורחים באים לידי גלוי עריות, ועל-ידי גלוי עריות בא עליהם הריגה.
- הכנסת אורחים מזכה את האשה לבנים.

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - ק"ו)

המוחין של הצדיק קדושים, ומתוקנים כל כך, עד אשר אפילו כשנסתלקין המוחין ולא נשאר מהם רק הרשימו, הרשימה גם כן קדושה מאד, בבחינת **חלום על ידי מלאך**.

ועל כן, אפילו כשנסתלק הצדיק בעצמו גם כן, חס ושלוש, אזי הרשימה שלו שנשאר בתלמידיו, קדושה גם כן מאד בבחינת מלאך, שזה בחינת מה שאחר הסתלקות משה בא מלאך ה' אל יהושע, ואמר לו: **עתה באתי וכו'.**

חיי מוהר"ן

(מספר חיי מוהר"ן - מעלת המתקרבים אליו, ש"י)

אמר: כמה צלם אלקים היו מונחים ברפש, שאני הוצאתים מהרפש וכו' וכו'. כי נראה בחוש שהמתקרבים אלי נשתנה פניהם, ובא עליהם פנים של יהודי בחינת צלם אלקים.

הלא יש אצלי אנשים שאיני יודע אם השאול תחתיות היה די להם, כי גם השאול תחתיות היה קטן לפניהם, שאם היה אפשר להם לחתור תחת שאול תחתית היו חותרים, ועל ידי נתקרבו וכו'.